

Tôi tên Nguy&#n Khánh Vũ, k&#su đi&#n toán cho m&#t công ty bên Arizona.
Đã tham gia v&#i bài 'Nu&#c M&# và tôi' vào năm đ&#u tiên, và m&#i nh&#t là bài 'Nu&#c M&# và v&# tôi'.

Nhi&#u ngu&#i cho r&#ng chi&#n tranh đã k&#t thúc hơn 30 năm r&#i, v&# l&#i Vi&#t c&#ng cung thay đ&#i r&#i, sao l&#i ch&#ng? V&#i tôi, nh&#ng bài h&#c, nh&#ng kinh nghi&#m thương đau mà th&# h&# Cha Anh đã có v&#i Vi&#t c&#ng nh&#c tôi ph&#i c&#nh giấc luôn luôn.

Bài h&#c s&# 1: Vi&#t c&#ng gi&#t ngu&#i Qu&#c gia ngay trong th&#i k&# phôi thai kháng Pháp, đánh Nh&#t, vì Vi&#t c&#ng mu&#n cu&#p quy&#n lãnh đ&#o đ&#t nu&#c, đ&# có th&# toàn quy&#n làm tay sai cho c&#ng s&#n qu&#c t&# tru&#c kia, và nay cho quan th&#y Trung c&#ng.

Bài h&#c s&# 2: Trong nh&#ng k&# c&#i cách ru&#ng đ&#t, Vi&#t c&#ng đã gi&#t bi&#t bao ngu&#i dân vô t&#i, gi&#t ngay c&#nh ngu&#i mà có l&# ch&#ng bao lâu tru&#c đó đã hào phóng b&# ra vàng, ti&#n c&#a đóng góp trong các cu&#c quy&#n góp cho Vi&#t c&#ng.

Bài h&#c s&# 3: Ký k&#t ngưng b&#n v&#i Vi&#t c&#ng chưa ráo m&#c thì H&# Chí Minh xua ngay quân gi&#t hàng ngàn đ&#ng bào mi&#n Nam vô t&#i trong T&#t M&#u Thân.

Bài h&#c s&# 4: Vi&#t c&#ng x&#e ngay b&#n hòa đàm Paris mà chúng ch&# v&#a ký.

Bài h&#c s&# 5: Tru&#ng h&#c Cai L&#y, nơi bao tr&# tho đang ê a bên trang sách, sao l&#i là m&#c tiêu pháo kích c&#a Vi&#t c&#ng? Sao Vi&#t c&#ng l&#i nh&#n tâm b&#n vào hàng ngàn đ&#ng bào vô t&#i đang tr&#n ch&#y 'gi&#i phóng quân' trên đ&#i l&# kinh hoàng?

Bài h&#c s&# 6: 'Nhà nu&#c thông báo đ&# nhân dân đ&#ng tin vào các tin đ&#n th&#t thi&#t. Nhà nu&#c s&# không đ&#i ti&#n'. Và vi&#c đ&#i ti&#n, th&#c ch&#t là m&#t cu&#c ă&#n cu&#p tài s&#n c&#a ngu&#i dân mi&#n Nam, đ&#c ti&#n hành ch&# m&#t ngày sau đó. Đây là m&#t nhóm th&# ph&# cai tr&#, ch&# không ph&#i là m&#t nhà nu&#c pháp tr&#. 500 đ&#ng ti&#n Vi&#t Nam c&#ng hòa đ&#i l&#y 1 đ&#ng ti&#n H&#. Vi&#t c&#ng có cái gì đ&# mà đ&#i?

Không Cho Phép Mình Quên

Tác Giả: Nguyễn Khánh Vũ
Thứ Tư, 08 Tháng 7 Năm 2009 04:56

Bài h< c s< 7:

- 'Ngày mai em s< ch< các con đ< n đây thăm anh', M< tôi b< n r< n chia tay Ba tôi sau khi ch< Ba tôi đ< n đ< a đ< m t< p trung 'c< i t< o'.

- 'Em v< ráng lo cho Th< y M< và các con. Đem nay ch< c ch< n anh s< b< dem đi nơi khác. Và em cung đ< ng mong anh s< v< sau 10 ngày', Ba tôi căn đ< n.

- 'Nhưng... cách m< ng thông báo t< p trung 10 ngày mà', M< tôi tr< l< i.

Ôi thương thay cho ngu< i dân hi< n lành, th< t th< đ< t nu< c tôi. Và ch< c đâu đó < Hà n< i, đã có m< t nhóm ngu< i ng< i cu< i khoái trá.

Trên đây là m< t ít trong s< nh< ng bài h< c 'co b< n' mà tôi luôn t< nh< c mình và 'không bao giờ cho phép mình quên.'

Có nhi< u ngu< i cho r< ng Vi< t c< ng đã thay đ< i r< i. V< i tôi, Vi< t c< ng ch< là m< t loài t< c kẻ đ< m và h< c p. Nó thay đ< i màu đ< t n t< i, đ< ti< p t< c l< a b< p, che đ< y cái b< n ch< t b< t bi< n c< a chúng là tàn ác và đ< h< n. V< i nh< ng ngu< i cùng m< t dòng máu Vi< t thì chúng ch< ng ch< a m< t hành vi b< n th< u nào, nhưng v< i k< thù phương B< c, k< thù mà ngàn năm tru< c cha ông ta đã ch< m< t đ< t tên, thì chúng l< i qu< i g< i. Khi đ< c b< n tin Giang Tr< ch Dân vào t< m < Đa N< ng, r< i vào Saigon g< p m< t hoa ki< u Ch< L< n, sau đó m< i bay ra Hà n< i đ< g< p b< n đ< n em < Ba Đình, lòng tôi sôi s< c căm h< n, t< i nh< c. V< i cái th< ng Tàu phù này, Vi< t Nam xem ch< ng ch< là cái ao làng c< a nó. Khi đ< c b< n tin th< y đ< m du khách Trung c< ng ph< t c< , đón đ< c th< v< n trên đ< ng ph< Saigon trong khi nh< ng ngu< i dân Vi< t b< cô l< p, b< đ< y ra xa, tôi bi< t r< ng tôi v< n còn sáng su< t. Tôi v< n th< y rõ cái t< i t< , x< u xí c< a Vi< t c< ng dù đ< ng đ< c che đ< y du< i m< t cái áo màu mè bên ngoài c< a m< t con t< c kẻ. Vi< t c< ng đã thay đ< i?

Tôi may m< n có m< t ngu< i cha sáng su< t v< i nh< ng phân tích s< c bén, thuy< t ph< c. Ông luôn là ngu< i đ< u tiên tôi tìm đ< n đ< tham kh< o và h< i ý ki< n khi nghe ho< c đ< c th< y nh< ng bi< n đ< ng

nào trong xã hội. Là một cựu quân nhân trong quân lực Việt Nam Cộng Hòa, ngoài 70, ông vẫn canh cánh trong lòng chuyện vẫn mong đợi t nu c. 'Mười ch ng c ng mình phải học là có tiền học là có quy n', Ba tôi nói. Và trong tình thế không có c hai, ông vẫn ch ng c ng theo cách riêng. Ông hun đúc tình thế yêu nu c cho con cháu trong gia đình qua các câu chuyện kể, qua những nh n đ nh tình hình, nh c nh con cháu t nh táo tru c nh ng mưu chu c c a Việt c ng. Ông nh c con cháu dành chút thời gian th p m t nén nhang, đ t m t ít hoa, noi đại chí n sĩ Việt-M nhân ngày Chi n Sĩ Tr n Vong. Ông c g ng đ n v i các cu c bi u tình nghiêm túc trong c ng đ ng. 'Mình đ n dù không làm đ c gì nhưng mình phải đ n đ th hi n chính ki n c a mình, đ ng th i đ ng viên anh em', Ông thu ng nói như vậy. Ông đ n v i các bu i ra m t sách có liên quan đ n lịch s , đ n quân đ i và luôn ng h mua sách t nh ng đ ng ti n ít i Ông nh n đ c hàng tháng. Tôi đ c nghe r t nhi u l n t nh ng ngu i b n c a Ông, t so giao đ n thân tình, 'M i l n g p anh, tôi hi u ra nhi u v n đ quá'.

Tôi luôn c g ng theo Ba tôi tham gia các cu c bi u tình nghiêm túc trong c ng đ ng. Tôi ph giúp gi ng d y Việt ng cho các em nh v i hy v ng góp m t bàn tay phá v cái ngh quy t 36 mà Việt c ng đa và đang c g ng th c hi n t i h i ngo i qua sách báo, qua các chương trình ca nh c c a chúng. Tôi 'tranh th ' gi ăn trưa trong công ty, đ vi t bài và tham gia tranh lu n trên các di n đ n v i c g ng 'giành dân, l n đ t' v i Việt c ng trên m ng đ i n toán. Tôi luôn mua băng g c các chương trình ca nh c, các tài li u lịch s đ ng h các trung tâm, các cơ s có đ ng hu ng ch ng C ng rõ ràng. Tôi c g ng gi i thích cho các con tôi khi chúng th c m c v lá c máu chúng th y trong sách báo.

B n bè tôi, có ngu i cho tôi ch ng c ng c c đoan. Là ngu i Việt nên tôi v n nh Ông Bà ngày xưa có d y 'm t câu nh n, chín câu lành'. Tôi cung cho mình là m t ngu i Công giáo kiên đ nh và vâng ph c. Chúa tôi có d y r ng 'N u có k tát con má bên phải, con hãy đưa má bên trái cho k đó tát'. Kính thưa Ông Bà, Việt c ng ngày xưa dạy Ba con noi r ng sâu, ch th v khi Ba con kh p kh ng trên đôi n ng g v i m t b nh án s ng thêm đ c vài tháng là h t. M y ch em con b x p vào hàng cu i cùng trong xã hội vì 'trúng' đ m i 'tiêu chu n' c a Việt c ng, dân B c di cư-đ o Công giáo-con Ng y quân Ng y quy n. Ngày xưa Việt c ng g i chúng con là đi đi m bám chân đ qu c thì nay là 'khúc ru t ngàn đ m', m t khúc ru t mà hàng năm có th g i v trong nu c g n 10 t ti n đ qu c. Bao nhiêu đ ng bào nghèo lê l t s ng bên Cambodia hay còn k t l i i Philippines, bao nhiêu công nhân làm tôi m i kh p nơi, bao nhiêu cô gái bán thân kh p vùng Đông Nam Á, thì sao không là 'khúc ru t'? Tru c, Việt c ng gi t dân mi n B c trong 'c i cách ru ng đ t', chôn s ng dân mi n Trung trong M u Thân, dạy đ a, th tiêu quân cán chính mi n Nam sau ngày 'gi i phóng', nay Việt c ng l i ti p t c cu p đ t c a bao ngu i dân th p c , bé mi ng, ti p t c tàn phá quê hương, phá b đ o đ c làm ngu i. Ngu i dân đã ch ng nh ng 'm t nh n', mà trăm ngàn 'nh n', mà 'lành' v n không th y. Ông Bà kính, làm sao có 'lành' v i qu ? L y Chúa, Việt c ng đánh đ ng bào con thể th m trong 'c i cách ru ng đ t'. Việt c ng chôn s ng đ ng bào con trong T t M u Thân. Việt c ng đánh gia đình con và bi t bao gia đình mi n Nam tan nát sau 'ngày gi i phóng'. Việt c ng đ y đ ng bào con ra bi n Đông và hàng ngàn ngu i đã b mình, đa ô nh c, nho nh p du i tay h i t c. Nay Việt c ng ti p t c đánh phá các c ng đ ng h i ngo i, noi chúng con đang xây đ ng l i cu c

Không Cho Phép Mình Quên

Tác Giả: Nguyễn Khánh Vũ

Thứ Tư, 08 Tháng 7 Năm 2009 04:56

Sống mãi cho thà hờ mai sau. Lạy Chúa, chúng con hai má chúng con đã đổ cho Việt cộng tất, mà toàn thân, lòng phẫn nộ cung tang thương. Thì nay xin Chúa cho con theo câu 'có lúc con phải hiên như con trăn, có khi con phải khôn ngoan như con rắn'. Tôi có chắc đoán không khi tôi chúng con hay Việt cộng đã thay đổi chẳng?

Tôi sống còn chúng con ngay cả khi Việt cộng không còn trên quê hương tôi. Ngày quê hương thanh bình, tôi sống ở vùng quê Miền Tho hiếm hòa, mà một ngôi trường dạy học cho các em nhỏ. Và lòng trong lòng bài học Việt văn, toán học, tôi chắc chắn sẽ khổ cho các em nghe những tiếng ác của Việt cộng, nhưng cho các em những kinh nghiệm thương đau của cha ông, với một hy vọng là các em sẽ không bao giờ để cái chế độ nghĩa quái thai này xuất hiện một lần nữa trên đất nước thân yêu dưới bất kỳ hình thức nào..

Tôi viết bài này trong niềm tin tưởng như người Chú, người Cậu, những sĩ quan anh dũng của quân lực Việt Nam cộng hòa hy sinh trong cuộc chiến, những đứa em và bà con xa gần chết trên biển Đông, vì lý tưởng tự do.